

C/2024/2406

8.4.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 12 grudnia 2023 r. – Cairo Network Srl/Ministero delle Imprese e del Made in Italy, Autorità
per le Garanzie nelle Comunicazioni**

(Sprawa C-764/23, Cairo Network)

(C/2024/2406)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Cairo Network Srl

Druga strona postępowania: Ministero delle Imprese e del Made in Italy, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 6 i art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, interpretowane w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 4 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽¹⁾ oraz art. 31 dyrektywy (UE) 2018/1972 ⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, takiemu jak mające zastosowanie we włoskim porządku prawnym (art. 1 ust. 1037 ustawy nr 205/2017), które w sytuacji o znaczeniu wspólnotowym ogranicza skutki skargi o stwierdzenie nieważności, wykluczając możliwość nakazania przywrócenia stanu poprzedniego lub szczególnego działania i sprowadza tymczasową ochronę prawną do zapłaty kwoty w wysokości wstępnie oszacowanej na poczet odszkodowania, co narusza skuteczną ochronę sądową?
- 2) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 3 ust. 3 i 3 bis, art. 8 i 9 dyrektywy 2002/21/WE (tzw. „dyrektywy ramowej”), zmienionej dyrektywą 2009/140/WE ⁽³⁾, jak również art. 5, 6, 8, 9 i 45 dyrektywy (UE) 2018/1972, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie systemowi tego rodzaju, jaki został wprowadzony w Republice Włoskiej na mocy art. 1 ust. 1031 bis ustawy budżetowej na 2018 r., oraz na mocy art. 1 ust. 1105 ustawy budżetowej na 2019 r., który to system pozbawia niezależny organ administracyjny jego funkcji regulacyjnych, lub w każdym razie znacznie je ogranicza, przewidując, że przyznanie dodatkowych zdolności przesyłowych następuje w drodze odpłatnej procedury zakładającej wybór oferty najkorzystniejszej ekonomicznie oraz udział operatorów zasiedziałych?
- 3) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 8 i 9 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), art. 3, 5, 7 i 14 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2020 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽⁴⁾, art. 2 i 4 dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej ⁽⁵⁾, motywy 11 i 20 decyzji UE 2017/899, oraz zasady słuszności, niedyskryminacji, ochrony konkurencji i uzasadnionych oczekiwań, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie systemowi takiemu jak ten wprowadzony

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 108, s. 33

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) (Dz.U. 2018, L 321, s. 36).

⁽³⁾ Dyrektywa 2009/140/CE Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. 2009, L 337, s. 37).

⁽⁴⁾ Dz.U. 2002, L 108, s. 21.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2002, L 249, s. 21.

na mocy właściwych przepisów krajowych (art. 1 ust. 1030, 1031, 1031 bis, 1031 ter, 1032 ustawy nr 205/2017), a także na mocy uchwał A.G.Com nr 39/19/CONS, 128/19/CONS, 564/2020/CONS oraz wydanych do nich decyzji dotyczących przyznania praw użytkowania częstotliwości przeznaczonych na potrzeby usługi telewizji cyfrowej, który to system, do celów przekształcenia „praw użytkowania częstotliwości” w „prawa użytkowania zdolności przesyłowych”, nie przewiduje przekształcenia na zasadzie równoważności, lecz zastrzega przyznanie części zdolności przesyłowych w drodze odpłatnej procedury, nakładając na operatorów dodatkowe koszty mające im zagwarantować zachowanie uprawnień, które nabyli uprzednio zgodnie z prawem?

- 4) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 8 i 9 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), art. 3, 5, 7 i 14 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), art. 2 i 4 dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej, motywy 11 i 20 decyzji UE 2017/899, zasady słuszności, niedyskryminacji, ochrony konkurencji i uzasadnionych oczekiwań, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie oraz zasady proporcjonalności i adekwatności, stoi na przeszkodzie [systemowi] takiemu jak ten wprowadzony na mocy właściwych przepisów krajowych (art. 1 ust. 1030, 1031, 1031 bis, 1031 ter, 1032 ustawy nr 205/2017), a także na mocy uchwał A.G.Com nr 39/19/CONS, 128/19/CONS, 564/2020/CONS oraz wydanych do nich decyzji dotyczących przyznania praw użytkowania częstotliwości przeznaczonych na potrzeby usługi telewizji cyfrowej, który to system nie przewiduje środków o charakterze strukturalnym w celu skorygowania wcześniej powstałej sytuacji nierówności, również w świetle nieprawidłowości stwierdzonych w dotychczasowym orzecznictwie krajowym i ponadnarodowym, i nie uwzględnia szczególnej pozycji operatora, który nabył już częstotliwości w wyniku odpłatnej procedury konkurencyjnej przewidującej prawo do ich zachowania, czy też środki o charakterze niestrukturalnym przyjęte przez AGCOM wobec przedsiębiorców o ugruntowanej pozycji posiadających pierwotnie tzw. kanały przekraczające ograniczenia są odpowiednie i proporcjonalne?
- 5) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 8 i 9 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), art. 3, 5, 7 i 14 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), art. 2 i 4 dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej, motywy 11 i 20 decyzji UE 2017/899, zasady słuszności, niedyskryminacji, ochrony konkurencji i uzasadnionych oczekiwań oraz zasady proporcjonalności i adekwatności, stoi na przeszkodzie [systemowi] takiemu jak ten wprowadzony na mocy właściwych przepisów krajowych (art. 1 ust. 1030, 1031, 1031 bis, 1031 ter, 1032 ustawy nr 205/2017), a także na mocy uchwał A.G.Com nr 39/19/CONS, 128/19/CONS, 564/2020/CONS oraz wydanych do nich decyzji dotyczących przyznania praw użytkowania częstotliwości przeznaczonych na potrzeby usługi telewizji cyfrowej, który to system nie uwzględnia uzasadnionych oczekiwań operatora, który nabył prawo do użytkowania częstotliwości w wyniku odpłatnej procedury konkurencyjnej przewidującej wyraźnie prawo do częstotliwości o podobnym zasięgu i na okres równoważny prawu użytkowania?